ზრდასრულთა მიჯაჭვულობის სტილებისა და თვითეფექტურობის კავშირი ინტერპერსონალური ურთიერთობებით კმაყოფილებასთან

ინგა გაბიევი

სამაგისტრო ნაშრომი წარდგენილია ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტის მეცნიერება და ხელოვნების ფაკულტეტზე კლინიკური ფსიქოლოგიის მაგისტრის ხარისხის მინიჭების მოთხოვნების შესაბამისად

პროგრამა: ფსიქოლოგია

მიმართულება: კლინიკური ფსიქოლოგია

ნაშრომის ხელმძღვანელი: ია შეყრილაძე

ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტი

თბილისი, 2026

განაცხადი

როგორც წარდგენილი სამაგისტრო ნაშრომის ავტორი, ვაცხადებ, რომ ნაშრომი წარმოადგენს ჩემს ორიგინალურ ნამუშევარს და არ შეიცავს სხვა ავტორების მიერ აქამდე გამოქვეყნებულ, გამოსაქვეყნებლად მიღებულ ან დასაცავად წარდგენილ მასალებს, რომლებიც ნაშრომში არ არის მოხსენიებული ან ციტირებული სათანადო წესების შესაბამისად.

აბსტრაქტი

თეორიული ჩარჩოს მიხედით, ბავშვობაში ჩამოყალიბებული მიჯაჭვულობის სტილი აქტუალურია ზრდასრულ ასაკშიც და უკავშირდება არაერთ პიროვნულ კონსტრუქტს. მოცემული კონსტრუქტი მჭიდრო კავშირშია ფსიქოლოგიური კეთილდღეობის არაერთ ასპექტთან. აქედან გამომდინარე, მიჯაჭვულობის საკითხის კვლევა სხვადსხვა კონტექსტში საკმაოდ გავრცელებულია. ამ კვლევის ფარგლებში გამოიკითხა 110 პიროვნება, იმ მიზნით რომ გამერკვია, თუ რა კავშირი არსებობს მიჯაჭვულობის სტილებსა და ინტერპერსონალური ურთიერთობებით კმაყოფილებს შორის და რა როლს ასრულებს ამ კავშირში თვითეფექტურობის დონე. პრედიქტორების, მედიატორისა და შედეგის ცვლადის საკვლევად გამოვიყინე შესაბამისი კითხვარები. კვლევის შედეგებმა ცხადყო, რომ მიჯაჭვულობის სტილებსა და ინტერპერსონალური ურთიერთობების კმაყოფილებას შორის არსებობს მჭიდრო, სტატისტიკურად მნიშვნელოვანი კავშირი და ამ კავშირს ნაწილობრივ შუამავლობს თვითეფექტურობა.

ძირითადი საძიებო სიტყვები: მიჯაჭვულობის სტილები; თვითეფექტურობა; ინტერპერსონალური ურთიერთობები; ურთიერთობებით კმაყოფილება.

Abstract

According to the theoretical framework, the attachment style formed in childhood remains relevant in adulthood and is linked to numerous personality constructs. This construct is closely tied to various aspects of psychological well-being. Consequently, studying the issue of attachment in different contexts is quite common.

Within the scope of this study, 110 individuals were surveyed to determine the relationship between attachment styles and interpersonal relationship satisfaction, as well as the role that the level of self-efficacy plays in this relationship. Appropriate questionnaires were utilized to investigate the predictors, mediator, and outcome variables. The results of the study revealed that there is a close, statistically significant relationship between attachment stylesand interpersonal relationship satisfaction, and this relationship is partially mediated by self-efficacy.

Keywords: attachment styles; self-efficacy; interpersonal relationships; relationship satisfaction.

მადლობა

განსაკუთრებულ მადლიერებას გამოვხატავ ჩემი სამეცნიერო ხელმძღვანელის, ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტის პროფესორის, ია შეყრილაძის მიმართ. კვლევის მიმდინარეობისას მისი აქტიური ჩართულობა, მნიშვნელოვანი რეკომენდაციები და პროფესიული რჩევები გადამწყვეტი აღმოჩნდა აღნიშნული სამაგისტრო ნაშრომის წარმატებით მომზადებისა და დასრულებისთვის.

ასევე, მადლიერებას გამოვხატავ კვლევაში მონაწილე თითოეული რესპონდენტების მიმართ, რომლებმაც დრო დაუთმეს კითხვარის შევსებას და შესაძლებელი გახადეს ამ ნაშრომისთვის საჭირო მონაცემების მოპოვება.